

KAÇIŞ

Cengiz Narçın

KAÇIŞ

Taburdan firar edeli çok geçmeden tepeyi kestirmeden aşmayı başarmıştım. Dikine koşmaktan ve adrenalin yoğunluğundan nefesim kesilmişti. Bayır aşağı koşarken ne kadar nefesimi düzeltmeye çalışsam da hala nefes almakta zorlanıyordum. Korku algı aralıklarımı açmış, panik karar alma mekanizmamı hızlandırmıştı. Hemen karşı bayırın yamacındaki diğerlerine göre büyükçe duran çalılık dikkatimi çekti. O tarafa giden patikanın şeklini kafama kazıyarak patikaya en uygun girişi planlayıp o tarafa yöneldim. Engimden indiğim hızla yolu geçip bayıra sarınca bastığım taşın ters dönmesi ile geriye doğru savrulmaktan son anda koymuş olduğum elim ile geriye yuvarlanmayı önlemiş olsam da yüzü koyun yere yapışıp seksen doksan santim geriye kaydım. Koşmaktan ve yüksek adrenalinden kesilmiş olan nefesimi dinlendirmeyi istesem de yere ilk koyduğum elimin sızlaması kendime getirdi. Geriye dönüp oturup elim baktığımda taşların elimin üst derisini kaldırdığını ve toprağa bulanmış elimden kan tomurcuklarının dışarıya çıkmaya çalıştığını gördüm. Elimi göğsüme doğru silip yüz hizama getirip üfleyerek yanan sızının ve toprak parçalarının avuç içimden gitmesini uğraştım. Elimi yan tarafta sallasam da sızısından kavrulmasının geçmeyeceğini anladım. Elimle uğraşırken bir an peşimdekiler aklıma gelince elimin acısını unuttuğum. Arayı açmış olsam da fazla değildi. Hele bir de drone uçururdularsa yerimi tespit etmeleri fazla uzun sürmezdi. Son bir kez elim baktım ve kalkmak için ileri doğru hamlemi yaptım. Bayıra sardım. Patikaya çıktığımda hedeflemiş olduğum ağaçta durmaktan da vazgeçtim. Düşmemde kaybettiğim zaman nefesimi düzenlemem için yetmişti. Kaybedecek bir dakikam bile yoktu. Yerimi tespit etmeden, tepeye ulaşmam gerekiyordu. Oradan tüm vadiyi görebilir peşimdekilerin ne yapmayı planladıklarını tespit edebilirdim. Eğer drone uçuracak olurlarsa onlar yerimi tespit etmeden saklanmak için bir yol bulabilirdim. Bayır yukarı patikada tırmandıkça zorlanıyor, derin nefeslerle kalp ritmimi düzenlemeye çalışıyordum. Ara sıra ardıma aşağıya bakıyordum. Vadide bir hareket görmeyince kurtulma ümidim yeşeriyordu. Yemiştim bir halt da artık geri dönüş için çok geçti. Bir yanım keşke dese de diğer yanım yüzbaşıya küfür edip keşke gebertseydim diyordu. Dıştan fiziksel içten ise duygu harmanlarının ortasında dövenlerle eziliyordum. Tepeye çok az kalmıştı. Tekrardan kontrol için geriye döndüğümde vadinin sağ tarafındaki yoldan iki askeri jeep in art arda vadiye doğru indiğini görünce olmayan nefesim adeta hepten kesildi. Heyecandan tavan yapan adrenalinimin kulaklarımı zonklatarak dışarıya çıkmaya çalıştığını hissettim. Bir an içimde belki henüz görmemişlerdir diye zayıf bir ümit yeşerdi. Korku ve panik bombardımanın etkisine giren vücudum ne nefese ne de yorgunluğa aldırdı. Tüm gücümle yukarı doğru hamlemi yaptım. Altı üstü elli altmış metre kalmıştı. Tepenin diğer tarafına kendimi atabilirsem onların görme alanından çıkmış olacaktım. Kesin diğer karakollara da haber vermişlerdir. Bizimkiler yakalamasın da diğerlerinin yakalamasına razıyım. Zirveye çıkmamla beraber tepenin diğer tarafına geçer geçmez kendimi yüz üstü yere bıraktım. Öylesine korkuyordum ki anlatamam. Yattığım yerde boşlukta vadideki yaklaşan araçların seslerini duymaya çalışıyordum. Gökyüzü bu sonbahar gününde ne kadarda berraktı. Bir iki kar beyazı bulut kümesi birbirlerinden ayrılıp kümelenmiş öylesine boş boş dolaşmaya çıkmışlar. Belli ki hallerinden memnunlar hiç hareket etmeyip öylesine duruyorlar. Güneş harika. Dağın serinliğinde tanrıya bu kadar yakın olmak bir an içimi nereden geldiğini anlamadığım bir huzur dolmasına neden oldu. Derin derin nefes alıyor yerinden çıkıverecekmiş gibi kulaklarımı zonklatan kalbimin ritminin kendine gelmesini bekliyorum. Duyduğum tek ses vadideki yaklaşan araçların belirli belirsiz motor lastik sesleri. Bir an elim aklıma gelince elim baktım

avcumun içinde akan kan toprak parçacıklarına harç haline getirmiş. Babamın evimizden bahsederken bu evin harcını kan ve terle kardık demesi aklıma geldi. Elim hala sızlayıp yanıyor. Bir ümit sıkı bir üfürük atınca avcumun içinde bir boka benzemeyen kırmızı bir ebru resmi belirdi. Bir iki deneme yapsam da kan ve toprak çamuru şekil değiştirirse de avucumdam gitmeyeceğini anladım. Temizlenmeye ve pansumana ihtiyacı vardı. Bir an belirli belirsiz duyduğum araçların sesinin duyulmadığını farkedince hemen ardıma dönüp tepeye doğru sindiğim yerden iki metre kadar sürünüp kafamı zirveden aşağıya kaldırdım. Yanılmamışım. Haki kamufulajlı iki jeep benim bayıra tırmanırken kayıp düştüğüm yerde art arda durmuşlardı. Yüzbaşıyı görünce tüm tüylerim diken diken oluverdi. Şerefsiz demek kimseyi bırakmamış peşimden kendisi gelmişti. Şimdi boku yedim diye düşündüm. Hemen kaçsam. Nereye kaçacağım ki. Mümkün değil cehenneme gitsem bu adam peşimi bırakmaz. Hele az ileride çömelerek birşeyler yapan askeri görünce içim bir kez daha cız etti. Etrafındaki askerlerin pozisyonlarından anlaşılıyor ki diz çöken asker dronu hazırlıyordu. İlk jeep in önündeki askerin elinde dürbün benim olduğum tarafa baktığını görünce bir an bacaklarımın bağı çözülürdü. Hemen başımı öne eğip küçüldüm. Acaba beni görmüş müdür? Boku yedin oğlum Armağan dedim. Yolun sonu. Tüm cesaretimi toplayıp tekrardan aşağıdaki gruba bakınca dronun havalandırmak üzere ileri konulduğunu ve askerin o da Samsunlu İbrahim Onbaşının dronu havalandırmak için pozisyon aldığını farkettim. Dürbünlü uzmana baktığımda Adil uzmanın benim tarafa değil de az ilerdeki bulunduğum tepeye göre daha az yüksekliği olan tepeye doğru baktığını görünce içimde tekrardan bir ümit bombası patladı. Gözümü ayırmadan Adil uzmana baktığımda dürbünü yay gibi hareket ettiğini gördüm. Demek ki beni görmemişler,şuan nerede olduğum hakkında bir fikirleri yok. Muhtemelen yoldan ayrılarak bayıra patikaya yönelip düştüğüm yeri hörmüşler. İzlerden oradan bayıra yöneldiğimi tahmin edip orda durmuşlar. Zaten yüzbaşı kaçın kurası. Adam askeri deha. Hayatı neredeyse dağlarda terörist avlamakla geçmiş. Geride bıraktığım izlerden oradan geçtiğimi hemen çözmüştür. Şimdi dronla da nerede olduğumu tespit etmesi an meselesi. Kaçsam mümkün değil görünürüm. En iyisi saklanmak. Hemen vücudumu az aşağıya kaydırarak sağa sola bakarak saklanacak bir yer arıyorum; da ne mümkün. Çakıl taşı gibi taşlardan oluşan tepenin zirvesindeyim. Ne bir ağaç ne çalılık var. Ot bile yok. Yassı toprağa yapışık kayalar var ,kimisi de dik. Altına içine girilebilecek hiçbir yer yok. Zaten dron da termal kamera da vardır. Geri sayım çoktan başladı.Sağa sola bakıyorum. Bir ümit bir çıkar yol bulmaya çalışıyorum. Aşağı bayır aşağı koşsam mutlaka toz duman çıkar dron anında beni tespit eder. Dere yatağında saklanacak mutlak bir hendek bir şeyler bulabilirim de ona vakit yok. Taşlardan kendime diri diri gömsem taşların aralıklarından termal yine farkedebilir. Kendine gelen nefesim bu seferde ümitsizlikten kalp ritmim delirdi. Soluk almaya korkuyorum. Her an başımın üzerinde dron beliriverip sobe diye bağırarak mış gibi geliyor. Elli altmış metre ileride iki taşın birbirin üzerine kayarak arada bir boşluk gibi durduklarını görünce acaba dedim? İki taşın arasına sığabilirmiyim? Hemen diz üstü yan yan sürünerek kayaların olduğu yere yaklaşım alttaki kayayı inceliyorum. İki taşın arasına girmek benim gibi zayıf sayılacak birisi için bile mümkün değil. Diğer tarafa dolandım ,orası daha da dar. Artık tüm umudumu kaybetmiş ve başıma gelecekleri peşinen kabul etmiş durumdayım. Ne yapacaklar? Öldürecek deşiller ya... Öldürmekten beter edeceklerine eminim. Puşt yüzbaşı. Hep onun yüzünden. Dövsün razıyım da sövmesin. Öldüresiye dövsün inanın şu kadarcık umrumda değil. Lakin herifin ağız pis. Nereye gideceğini umursamadan gelişine basıyor gayarı. Hele hele bu sefer askerliğimi kesin yakar. Şafak Muğla derken şimdi yeniden başa sarıp Adana dan başlamak... Hele hele benim gibi iki sürgün yemiş birisi için bu sittin sene asker ocağına odun olacağım anlamına geliyordu. Keşke elim kırılıysaydı da herife vurmasaydım. Kafamı sikeyim. Kalp atışlarımla atar damarlarımın duvarlarını hücum

eden kanımın uğultusu kulağıma vurunca bir an dronun geldiğini sanmamla bacaklarımın titrediğini hissedip üstteki kayanın üstüne çönuverdim. Kendimi kocaman bir labirentin son odasında,bataklıkta debelendikçe batmış artık çamurlar kafamı geriye kaldırmam ağzıma burnuma doluvercekmiş gibi hissediyorum. Kafamı öne eğmiş başıma geleceklere peşinen kabullenmişken” pıst” diye bir ses duydum. Önce anlamdım. Duyduğum ses her an duymayı beklediğim dronun sesine benzemiyordu. Oysa sinek vızıltısı gibi olmalıydı.” Pıst “ diye aynı sesi duyunca sese doğru hızla döndüm. Yakalandım mı diyecektim ki; kimseyi göremeyince ayağa kalkmışım ki” Pıst pıst” diye daha belirgin duyunca sesin geldiği yere aşağıya toprağa bakınca yerde bana doğrultulmuş namluyu gördüm. Namlu bir iki az havaya doğru inip kalkınca keleş... Namluyu takip edince dipçiğin ardında ne olduğu belli olmayan bir gerginin altından bir çift gözle karşı karşıya geliverdim. Az dikkatli bakınca toprağın şekliyle kamufle olmuş poşunun içinden bir çift yeşil yeşil gözle göz göze geldim. Şaşkınlık denizine debelenirken

_ Gel bu tarafa,kımıldarsan yakarın diye fısıltıyla karışık yöre halkının aksanında kısık ama bir o kadar kısa ve keskin emirle karşılaşiverdim. Bende tepki göreneyince

_ Gel bu tarafa diye emiri tekrarlandı.Şaşkınlık denizinden çıkamıyordum.

_ Gerizekalı gel bu tarafa,sıktırıcaksın şimdi diye tekrar edince istemsizce ellerimi kaldırıp
_ Silahsızım dedim

_ Sana bu tarafa gel diyorum,indir ellerini,çabuk ol diye kısık ama etkili emrini tekrarlayınca ona doğru yöneldim.

_ Ateş etme,silahım yok,teslim oluyorum dedim

_ Aptal. Olmadığını biliyorum buraya gel diyorum. niye anlamıyorsun diye tekrarladı. Ona baktığımı görünce sol eliyle üzerindeki kamufle örtüyü kaldırıncaya bedenini gördüm. Yerde yüzükoyun yatmış poşulu bir terörist sağ eli keleş'in tetiğinde kendisine gitmemi ve örtünün altına girmemi istiyordu.

_ Gerizekalı çabuk ol. Dron geliyor.Sesi duymuyor musun? deyince sinek vızıltısını bende duyar gibi oldum. Bu son söz bataklıkta batmakta olan bana uzatılan cankurtaran dalıydı. Hemen ona doğru koşup örtünün altına kendimi balıklama atmamla kamufle bezinin üzerime örtülmesi bir oldu. Aynı anda karnımda bir sopanın dürtmesini hissettim. Bu şüphesiz sopa değil keleş'in soğuk namlusuydu.

_ Gerizekalı toz kaldırdın,ne diye balıklama atlıyorsun. Kımıldarsan yakarım bilesin. Şimdi nefes bile alma dedi. Ben ise çoktan tam siper konumuna geçmişim. Acemi birliğinde öğrettikleri gibi iki elim boynuma sarıp enseme kenetlenmiş yüzümü toprağa gömmüştüm. Yanımdaki poşulu

_ Dron geliyor sakın kımıldama,nefes bile alma dedi kısık sesiyle.Ne nefesi ben çoktan vücudumu kilitlemişim. Engel olamadığım tek şey kalbimin gümbür gümbür atmasıydı. Poşulu doğru söylüyordu. Tiz bir mekanik sinek vızıltısı artık çok belirgindi.Git gide yaklaştı.Ses bir süre neredeyse tam üstümüzde durdu, sonra gitgide uzaklaştı.Duyulmaz olunca

_ Sakın kımıldama aynen yat yattığın yerde dedi.Ben korkudan ne yapabilirdim ki? Ne kadar bekledik bilmiyorum. Bir an

_ Tamam dron gitti çıkabiliriz dedim

_ Kımıldama yakarım cevabını tak diye yapıştırdı. Yine on, on beş dakika sonra

_ Tamam işte neredeyse bir saat oldu. Gittiler dedim. Yine fısıldayarak

_ Sen ne gerizekalısın. Kımıldama diyorum sana,geberttireceksin kendini dedi. Yaklaşık yarım saat sonra

_ Kollarım uyuştu

_ Ölmezsin kımıldama deyip keleşin namlusunu az daha bastırdı. Namlu deyip geçmeyin. Hakikatten ne soğuk mübarek insanın kanını donduruyor. Orada olan damarları kan es geçip çevresinden dolanıyor. Takriben on onbeş dakika sonra artık dayanacak gücüm kalmadı

_ Ya kolumu hissetmiyorum. Artık dayanacak gücüm kalmadı deyince kurtce anlamadığım bir şeyler mırıldandı. Kanımca yedi sülaleme bir gidip gelmiş gibi hissettim.

_ Tamam. Sana ne diyorsam ona göre davran dedi

_ Tamam dedim

_ Şimdi yavaş yavaş hiç üstümüzdeki örtüyü kımıldatmadan kollarını yana indir dedi. İlk hareketimle

_ Yavaş dedim gerizekalı.

_ Yavaş yapıyorum daha ne kadar yavaş yapayım dememle namlu ile bir daha dürttü.

_ Kolunu on dakikada yana atacakmış gibi hareket ettir dedi

_ On dakika mı?

_ Konuşma. Dediğimi yap dedi.

_ Tamam deyip aynen dediği gibi yaptım. On dakika sonra

_ Bak isteyince oluyormuş değil mi? diye sorunca.

_ Dron yok ki dedim

_ Nerden biliyorsun?

_ Hani ses duyulmuyor deyince

_ Menziline biliyor da mı konuşuyorsun diye sorunca

_ Yani dedim

_ Kımıldama. Sana ne diyorsam onu yap dedi.

_ Tamam dedim. Sonra ne kadar geçti bilmiyorum. Aslında bugünkü onca yaşadığım hareketten sonra bu durağanlık , tıp oynamak bana iyi gelmişti.

Aslında yanımdaki bu poşuluyu yakalayıp tabura götürsem bırakın ceza almayı kahraman olmayı bile garantileyebilirdim. Kesin madalya bile verirlerdi. Silahsız sen kalk tek başına dağa çık ve çıblak elle bir teröristi yakala getir. Hani firarı saymazsak tam medyalık bir konuydu. Belki adımları manşete bile taşırlardı. Lakin şu böğrümeye dayanan namlu yok mu? Sıkıysa bir dene diyordu. İşkembeni aha bu zirveye yayıveririm. Ben yine de bir fırsatını kolluyorum . Hani olur ya; olmaz, olmaz derler bir açık bana yeterdi. Zaten kız keçi gibi kokuyordu. Allahım bu ne koku. Kız... Ben hayal alemimde kahramanlık hikayeleri yazayım aslında gerçekte olan bir kız terörist tarafından esir alınmışım. Ne derse yapmaktan başka çeremin olmadığı; karı koca gibi yan yana dağın zirvesinde neydiği belirsiz kamufraj örtünün altında yatıyorduk.

Kız ya belki merhamet eder de sıkılmaz diye aklımdan geçirdim. Başına sıkılmaz. Çılkımı bile çıkarır. Örgütte çoğu keskin nişancının kız olduğunu duymuştum. Kesin bu da onlardan birisi. Yoksa bu dağın başında tek başına ne bok yiyor. Şansıma seveyim çölde kutup ayısını bulurum diye içimden geçirdim. Ulan yüzbaşı hepsi de senin yüzünden. Ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Vücudumun her yeri tutulmuş halde. Derken dalmışım. Artık ne kadar geçindirdim bilmiyorum bir dürtmeyle uyanıp dürtmenin geldiği tarafa kafamı çevirince ;yemyeşil iki gözle karşı karşıya geliverdim.

_ Gerizekalı. Sen ne aptal çıktın derken; Ben ise poşunun altından bana bakan alev alev yanan gözlere bakıyorum. Nerdeyim? Ne yapıyorum? Kimim ... Boşlukta el yordamı ararken sağ karnıma bir dürtme daha yiyince herşey bir anda yerli yerine oturdu. Birşey diyecektim

_ Kımıldayıp durma gerizekalı. Horlamak da ne ya?

_ Ne horlaması diye sordum

_ Ne horlaması olacak. Az önce pancar motoru gibi ötüyordun. Sesini takip etseler şıp diye bulurlar. Gerizekalı dedi

_ Uyudum mu ki horlayayım diye sordum

_ Konuşma.Kes sesini.Eğer bir daha kımıldarsan acımam sıkarım ona göre dedi. Artık göz gözeyiz. Ne yalan söyleyeyim kızın güzel gözleri var. Yemyeşil sanki az da elaya kayıyor.Ben Kürtlerin gözleri genelde siyah veya kahverengi olur diye bilirdim.Lakin benim teröristim ki ela yeşil karışımı.Şans işte. Bunları düşününce istemsizce az bir gülümsemişim

_ Gerizekalı. Aptal mısın sen, ne diye sırtıyorsun?

_ Sırtmıyorum.

_ Sırtıyorsun.

_ Sırtmıyorum.

_ Kapa çeneni . Ben izin vermeden daha da konuşma dedi. Aslında sıkıysa konuş diyordu veya ben o izlenimi aldım. Yüzünü görmüyordum ama sesinden henüz yirmili yaşlarda olduğunu tahmin ettim. Boyu da boyum kadar gözüküyordu. Ayaklarının nereden başladığını göremesem de gözü gözümün hizasındaydı. Örtünün altında böğründe bir keleş namlusu keçi gibi kokan güzel gözlü bir kız. Üstelik o olmasaydı şu anda yüzbaşının dayak antremanındaydım. Kesin adam boks torbası olarak beni kullanıyordu. Bittim dediğim anda bu poşulu kız da nereden çıkmıştı...İyiki de çıkmıştı. İyide ya beni öldürürse... Bir an içim cız ediverdi. Fikri bile zikrinden betardi.Gözlerine baktım. Valla güzel gözler. Yok ya bu gözlerin sahibi öyle bir şey yapmaz. Örgütteki keskin nişancı kızlar aklıma gelince...kesin öldürür. Ülen ölürsem de bu gözlerin sahibinden öleyim diye düşününce.Kız haklı. Ben harbi gerizekalıyım.Öldükten sonra kimin öldürdüğünün ne önemi var ki?

_ Öldürecek misin beni ? diye istemsizce sorunca

_ He. Eğer biraz daha konuşursan hiç şüphelen olmasın dedi

_ Niye ki diye sordum

_ Sen asker ben gerillayım salak. Bundan daha geçerli bir neden olur mu?

_ Öldürecek sen ne diye peşimden gelenlerden beni kurtardın? diye sorunca

_ Gerizekalı senin için değil, kendimi korumak için kurtardım.

_ Seninle ne ilgisi var ki? diye sorunca

_ Sen kışına taktığın dron ile başka yer yokmuş gibi gel yamacıma; kurtarmayıp ne yapsaydım ki?Seni almaya geldiklerinde beni de bulacaklardı.

_ Yani dedim.

_ Yaniymiş.

_ Lakin ben seni görmedim.

_ Herkes senin gibi gerizekalı değil.

_ Diyorsun

_ Sus diyorum. Sus. Bak susup kıpraşmazsan başına birşey gelmez.

_ Vurmazsın yani

_ Vurmam.Sen yeterki sus.

_ Tamam daha da konuşmayacağım dedim

_ İyi edersin. Sağlığın için diyede eklemesini yaptı.Sustum. Geçmeyen dakikalar,saat oldu. yan yana yatıyoruz. Göz göze bakışıyoruz. Gözlerinden başka bir şeyini göremediğim için mimiklerinden birşey yakalayamıyorum. Ben utanıyor gözümü kapatıyorum. Elin kızıyla ne kadar gözgöze bakışabilirsin ki? Gözümü açtığımda nasıl bıraktıysam aynen öyle buluyorum. Tek fark. En küçük şekil değişikliğinde böğrüm batan böğrümle bütünleşip yek vücut olmuş keleş namlusu.

Saatlerdir öylece duruyoruz. Konuşmayacağım dedim ama ne kadar böyle kalacağımızı öğrenmezsem artık meraktan çatlayacağım.

_ Daha ne kadar böyle kalacağız diye sordum.
_ Karanlık basana kadar dedi.
_ Ho ha dedim .Ben sabah iştimasından sonra kuşluk vakti kaçtım. Nasıl geceye kadar böyle kalacağız diye düşünüyordum ki
_ Hayrola evde çocuğun mu bekliyor.işe mi gideceksin yoksa düğüne falan mı davetlisin diye sordu.
_ Yok da. Dron gideli saatler oldu. Daha neden çekiniyorsun onu anlamadım dedim.
_ Sen kaç aylık askersin diye sordu
_ Uzun dönem. Altı aylık dedim.
_ Anlamıştım zaten.Çaylaksın yani
_ Ne çaylaklığı kızım şafak 48 Muğla deyince; ilk kez gözlerinin az bir kısıldığını farkettilim. Galiba söylediğim şey hoşuna gitmiş olacak ki gülmesinden dolayı gözleri az bir kısıldı.Bir şey demeyince
_ Ne o hoşuna gitti herhal diye sordum.
_ He hem de çok dedi imalı imalı
_ Nerelisin sen? diye sordu
_ Denizliliyim. Sen nerelisin? diye sorunca
_ Soruları ben sorarım dedi.
_ İyi canım. Vakit geçsin babında dedim. Niye gitmek için akşama bekliyoruz ki diye sordum
_ Canım öyle istiyor.Şimdi kapa çeneni diye de ekledi. Neyse uzatmayayım akşam olup hava kararana kadar biz kamufraj örtüsünün altında bekledik.Karanlık basınca artık yeşil gözleri görmez oldum. Namlu hala böğrümde.Burnum az çok keçi kokusuna alışmıştı ki. Namlu ile iki dürttü.
_ Pışt. Denizlili. Kalk sığınağa gideceğiz. Şimdi beni iyi dinle. Ben ne dersen onu yapacaksın. En küçük ters bir hareketinde yakarım bilesin.Konuşma tonundan yeşil gözlü,keci kokulu kızın hiç şakasının olmadığını anladım.
_ Tamam dedim.
_ Şimdi örtünün altından burnun dahi dışarı çıkmayacak şekilde secde eder gibi toparlan.Yavaş hareket et. Gıdım gıdım.Dediğini yaptım. Kız da arkama geçti. Tüfeğin namlusu ensemde.
_ Şimdi.Dizinin üzerinde yavaş yavaş emekle.Saat iki yönüne doğru. Hani iki taş vardı ya o taşların az ilerisindeki sivri taşa kadar emekle dedi .Kız ardımda direktiflerini aynen yaptım. Sivri taşa gelince üzerimizdeki örtünün bir kısmını taşın üzerine atınca örtü çadır gibi oldu.Beni taşa yapıştırıp ayaklarımın ardında bir şeyler yaptı.Ayak bileklerimde bir kapak hissettim.
_ Geriye dön. Hemen ardında kapak var. Üstünden adımını yavaşca atacaksın dedi.Ayağımı kaldırıncı eliyle ayağımı tutup biraz aşağı bir basamağa bastırıldığını hissettim.
_ Ağaç merdiven.Yavaş yavaş aşağı ineceğiz. Unutma namlunun ucundasın ona göre hareket et dedi. İki ,üç derken sekiz on basamaklı ağaç merdivenden indik. Bana durmaz ne yapmam gerektiğinin komutlarını veriyor. En son duvarın yanında durmamı istedi. Cılız bir lamba yaktı. Tekrardan merdivenden çıkıp sığınağın çıkış kapağını kapatıp aşağı indi.Bir lüks yakınca bulunduğumuz yer ortaya çıkıverdi. Bir mağaradaydık. Olsa olsa üç e dört on iki metre civarı bir sığınak taydık.
Gözüm hemen yeşil gözlü poşuluya gitti. Giymiş olduğu kürt geleneksel örgütün üniforma gibi kullandığı kıyafetlerin içinde bile çelimsizliği her halinden belli oluyordu. Benden beş altı santim kısa bir yetmiş civarları bir kız.Hareket edince yürümekte zorlandığını farkettilim. Topaldı.Zor yürüyordu. Bir an ümitlendim. “Ben bu topal çiroz kızı havada karada yerim” dedim. Elindeki keleş aldım mı,değil üç sütuna manşet teskeremi bile alırım diye

düşündüm.Lakin mendebur yürümekte o kadar zorlanmasına rağmen elindeki keleşin namlusunu santim kaydırmıyordu. Namlu hep karşımdaydı. O hareket ediyor ama sanki namlu ben miklatışımımda bana bağlanmış gibi hareket ediyordu.

_ Ne sırtıyorsun yine? diye sordu.

_ Ne sırtması? diye soruyu soruyla cevap verdim.

_ Şimdi diyorsun ki,çelimsiz kızı ben etkisiz hale getirir kaçarım... Denemesi bedava.Sonuç ölüm.Sen bilirsin dedi. Kızın dediklerini inanmadım. Sanki bu topal poşulu aklımı okumuştı. Pek beceremesem de hemen inkar ettim.

_ Yok artık. Onuda nerden çıkardın? diye sordum. Lakin o beni dinlemiyordu. Yan yan zorla hareket etsede bir şeyler arıyordu. Aradığını bulunca ne aradığını anladım. Çırt çırt arıyormuş. Hemde kocaman. Başıma geleceği anladım. Bir iki deneme ile çırt çırtı deliğinden geçirmeyi becerdi.Halka olan çırt çırtı göstererek

_ Şimdi diz çöküp bu halkadan iki elin geçirip ağızla da bak şu uzantıdan sıkacaksın.Lakin önce şu ipi ayaklarının etrafında çevirip bağla bakalım. Önce ayaklarımı poşulunun gözetim ve direktifleri eşliğinde bağladım.Çırtçırtlardan ellerimi geçirip ağızla dediği gibi sıkınca tam anlamıyla kilitlemişim. Poşulu oturmamı söyledi oturdum. Yine namlu bana çevrili tek eliyle önce ayaklarımı sonra elimi kontrol etti. Sonra yere yatmamı emretti. Yattım. Başka bir iple önce ellerimi tekrardan bağlayıp ipi duvarda çakılı halkalı bir demire bağlayınca artık kurbanlık koyundan daha beter bağlı konumdaydım. Kız fena çıkmıştı. Ben açığını arayadurayım... Ne açığı? Kız işinin ehliydi. Tekrardan şansıma sıçayım diye içimden geçirdim.Şimdi değil poşuluyu etkisiz hale getirmek kımıldayacak yerim kalmamıştı. Keçi kokusu boğuk ,havasız oksijensiz toprak kokusuna karışmış yemek,lağım,is kokuları karışımına bırakmıştı.

Kız benimle işini bitirdikten sonra keleşini hemen yanındaki duvara dayayıp poşuyu çıkarmaya yöneldi. Beni bir merak sardı ki sormayın. Şimdi o poşunun altından ne çıkacak. Gözleri gibi bir afetin çıkmasını çok arzular buldum kendimi. Kız mavi bir bidonun üstüne oturmuş acele etmeden poşusunu çıkarıyor. Poşuyu keleşin yanına bıraktı. Al sana afeti devran. Daha çok beklersin. Saç,baş darmadağın ,yarısı kafasına yapışmış bir kısmı Hasan dağına diğer kısmı Hüseyin dağına bakan kıvrık tahriben belki aylardır hiç yıkanmamış,yağında çift sarılı yumurta kırsan olacak garib bir şey... Saçını elleri ile sağdan solda dürte çeke bir düzeltmeye çalıştı. Kadın işte sanki tek derdi oymuş gibi uğraştı da uğraştı. Sonra o garip şalvar gibi pantolonun sağ paçalarını yukarı doğru sıvamaya başlayınca kirli sargı bezleri ile sarılmış ayağını gördüm. Kızın yüzünden çok acı çektiği belliydi. Bir iki ovalama yapsa da yüzü acıdan şekilden şekile giriyordu. Sonra başını iki eline alıp yaptığından yorulmuş da bitkin düşmüş gibi öylece hareketsiz kaldı. Sonra birden kalktı. Hemen az ilerisindeki mavi brandayı kaldırıp brandanın ardında kayboldu. O zaman anladım ki içinde bulunduğumuz sığınağın başka odasında varmış.

Etrafı inceliyorum. Duvara iliştirilmiş örgütün bayrağı,muhtemelen örgütün lider kadrolarından aynı bayrağın önünde vermiş oldukları iki resim. Üst üste konulmuş dört tane un çuvalı. Seyyar tekli piknik tüpü iki tane. En az sekiz on tane sarı kapaklı plastik kavanozlar. Üst üste dürülüp katarlanmış eski yatak ve battaniyeler. Duvarın bir kısmına gerilmiş naylon. Hemen naylonun önüne iki sıra halinde dizilmiş kitap ve broşürler.Üç tane mavi bidon. Duvara merdiven gibi oyulmuş basamaklara konulmuş kapacaklar,tencere tavalar. Birtane üç ayaklı sacın üstünde saç hemen yanında katar edilmiş üç sıra odun. Yerde serili kirli kilim. Her şey çok kötü gözüküyordu. Poşulu kızın keçi gibi kokmasından daha normal bir şey olamaz diye düşünürken,poşulu, poşusuz koltuk altında el yapımı bir asa ile odaya girdi. Elinde bir maşrufa var.Yaklaştı

_ Susadın mı? diye sordu. Başımı evet der gibi sallayınca koltuk esasını yaslanı, topallaya karşıma kadar gelip maşrufayı yukardan bana uzattı. O zaman kızın tam yüzünü görme imkanım oldu. Suyu içerken de gözümü baktığım o kirli yüzden hiç ayıramadım. Kız aynen benim yaşlarımdaydı. Zayıf hem de çok zayıftı. Zayıflıktan kamburu çıkmış o bol elbise üzerinde emaneten bile durmuyordu. Beline bağlamış olduğu kuşağı çıkarınca zayıflığı daha da belirginleşmişti. Çenesi az bir öne doğru gibiydi. Uzun kemerli burnu dikkak çekip ben buradayım diyordu. Suratı bir avuç kadardı. Saçlarını taradığı gözümünden kaçmadı. Kıvrıkcık saçlıydı. Saçlarını ortadan ayırmaya çalışmış görünüşte pek de başarılı olduğu söylenemezdi. Saçlarda kendisi gibi iskankardı. Yaydığı o kötü kokuyu iki adım öteden bile alabiliyordum.

_ Teşekkür ederim dedim birşey demeden geri gitti. Bir daha gelmedi. Uyumuşum. Kabuslar içinde bir gece geçirdim. Yüzbaşı bir yandan yüzü poşulular diğer taraftan geceyi gece ettim. Burda sabah akşam diye bir kavram yok. Artık ne zamansa birisinin dürtmesi ile uyandım. Annem hep gamsız olduğumdan şikayet eder " dünya üstüne gelse üşengicinden dönüp bakmazsın ne tarafa kaçayım diye" derdi.

_ Denizli li bu ne rahatlık. Saat kaç oldu, bu neyin uykusu? diye sordu. Doğrılmaya çalışsam da o işin hiç de o kadar kolay olmadığını anladım. Tutulmayan ağrımayan hiçbir yanım yok.

_ Saat kaç diye sorunca

_ Hayrola randevun mu var ? diye karşı soru ile karşılaştım

_ Yo deyince az bir tebessümler

_ Gerizekalı dediğini duydum. Dişleri gayet bakımlıydı. Vücudu görünüşü, ile çelişiyordu. Gözler ve dişler okey gerisi goyver gitsin. Düşüncelerimi irdeleyince kız haklı ben hakikaten gerizekalıyım diye düşündüm. Kız elinde sıcak üzeri yağ ve salça sürülmüş el yapımı bir ekmekle geldi.

_ Otur, otur. Al bunları zıkkımlan dedi.

_ Teşekkür ederim dedim. Dürüm gibi sıcacık ekmeğin kokusu kızın ve sığınağın kokusunu bastırdı.

_ Sen yemiyor musun ? diye sorunca

_ Sen beni dert etme, yemene bak dedi. Otoriter tonlama ile doğu aksanı ile konuşuyordu. O sımsıkı vücuda böyle ototerlik hiç mi hiç yakışmıyordu. Kız tezatlıklar abidesiydi. Bidona giderken gözüm poposuna kaydı. Bel bacak bağlantısı dümdüz. Sıfır beden. Belki de eksi bir. Popo diye birşey neredeyse hiç yok.

_ Bana ne olacak? Niye getirip bağladın böyle koyun gibi diye sordum.

_ Esirimsin.

_ E...Esirlere ne yapıyor sunuz? diye sordum

_ Bekle, görürsün dedi ve başka bir şey demeden koltuk değneğine dayana dayana mavi muşambanın altından kayboldu.

Tahriben İki gün boyunca aynı seramoni devam etti. Günde bir öğün yağlı salçalı ekme ve çok az su. Ağrımayan hiç bir tarafım yok. Adi, döşekler orada duruyor ama ben toprak üzerinde yatıyorum. O kadar az ekme ve su veriyor ki iki gün oldu değil büyük abdest küçük abdestim bile gelmedi. Zaman kavramı biyolojik saatim çoktan uçtu gitti. Kızı günde yalnızca bir kez görüyorum hepsi o kadar. Yalnız ağlama sesine benzer bir iki şeye şahit oldum. Eğer kendi kendine konuşmuyorsa uykusunda konuşuyor.

Üçüncü günü yine yağlı ekmekten sonra diğer tarafa geçtikten sonra iki gündür incelediğim bağlarımdan kurtulmak için çabalamaya başladım. Kız fena bağlamış. Ellerimdeki ipele başladım. İpi ısırdıkça ipin altındaki cırt cırt canımı yakıyor. Zaten bileklerim kırmızı mor halkadan bir bilezikle çoktan kaplanmış. Köpek dişlerimi kullanmaya çalışıyorum. Ne kadar uğraştım bilmiyorum da; kahpe nasıl bağladıysa zırnık oynatamadım. Kulaklarım radar olmuş

odayı dinliyor. İpleri inceledikçe gideceğim çözüm yolunu zihnime yazdım da bir basamak ileri geçemiyorum ki yola devam edebileyim. Pes etmedim. Bu çirozu halledip buradan kaçmam lazım. Dördüncü boğuma geldiğimde kan ter içinde kalmış inanılmaz susamıştım. Ne kadar sürdü bilmiyorum ama iplerden kurtulmayı başardım. Şimdi cırt cırtı kesmeye gelmişti. Yine keskin olan köpek dişlerim işini yaptı.Ondan da kurtulmayı başardım. İçimde korku ve yakın olan zafer umudu harman olmuş dolanıyordu. Artık en küçük olmayan bir tıkırtıyı bile kulak kabartır olmuşum. Ayaklarıma bağladığı iplerin boğumunu dişlerimi kullanamadığım için açmak çok zordu. Tırnaklarımın gücü yetmiyordu. Bir iki boğum derken özgürlüğüme en fazla iki boğum kalmıştı ki mavi brandanın ardından keleş'in kurma kolunun düştüğü ses beynimin içerisinde dinamitler patlattı. Hayatta duyduğum en korkunç sestti. Korku tüm vücudumu kilitledi. Kımıldayamıyorum. Her an gelecek bir kurşunu bekler gibiyim. An işte bu an. En uzun en korkunç an. Hani anda yaşayacaksın felsefesi varya o an emin olun bu an değildir. Kalbimin sesini duyabiliyorum. Hışıldıyarak açılan mavi brandanın sesi adeta beyin zarımın yırtılan sesi gibiydi. Kız işi biliyordu. Kurma kolunu bir daha çekip bırakınca istemsizce kendimi yere atıp, cenin pozisyonuna geliverdim. Şimdi, şimdi diye içimden geçiriyordum. Gelecek kurşunu nerenden yiyeceğim merakım vardı. Sonra anlatımlardan kurşun bedene girdiğinde basıncın etkisiyle savrulsan da acı duyulmaz olduğu konuşmaları aklıma gelince acaba kız sıkı mı diye düşündüm. Belki sıkı da tutukluk yaptı. Yoksa ikinci kez ne diye bı-kurma kolunu çekip bıraksın ki. Bu da kesin sıkacak demektir ki...

_ Gerizekalı ne yaptığını zannediyorsun, nereye gideceksin? diye sorsada Ben cenin pozisyonunda kalmaya devam ettim.

_ Hey sana diyorum gerizekalı, bana bak! diye bağırdı. Ben ise kımıldamadan bekliyordum ki

_ Denizlili hop bak eğer kafanı kaldırmazsan kurşun geliyor. Hop sana diyorum ! diye tekrar edince sanki son seslenişinde sesi biraz değişti gülüyor gibi geldi. Ellerim havada ona doğru dönünce mavi bidonun üzerine oturmuş eli tetikte bana bakarken buldum.

_ Tamam. Bak ateş etme. Konuşalım dedim bir ümit

_ Otur yerinden kalkma dedi.

_ Tamam, tamam. Oturuyorum dedim. Bir iki hareketle kızın karşısında ellerim havada bacaklarım yay gibi oturuyorum. Gözüm bir an çözmeye çalıştığım bacaklarımdaki iplere takıldı. Altı üstü iki boğum kalmıştı. Hay ben böyle şansın içine diye iç geçirdim.

_ Bakıyorum düğüm çözmeye aran iyi. Oysa arap saçı düğümü yapmıştım nasıl oldu da açabildin anlamadım dedi

_ Kızım ben Denizli liyim .Dokumacıyım. İşim bu dedim ardını önünü düşünmeden.

_ Demek dokumacısın

_ He ya.

_ Ne dokuyorsun?

_ Havlu, nevesim aklına ne gelirse her türlü kumaş dedim.

_ Ne diye kaçmaya çalışıyorsun. Gerizekalı mısın sen? Dışarda her yerde seni arıyorlar.

_ Arasınlar. Ölüm yok ya ucunda. Bol dayak, biraz disko, reset olmuş askerlik hepsi bu.

_ Yani kulağa pek de kötü gözüküyor. Şimdi reset olmuş esirlikten başlıyoruz deyip iki dört tane cırt cırtı elinde havaya kaldırıp halka olmuş cırt cırtların ortasından acı bir tebessüm attı. Gözü cırt cırtları işaret ediyordu. Sanki bu durumdan zevk alıyor gibi bir hali vardı. Cırt cırtların hazır halka halinde olması beni işkillendirdi.

_ Sen benim kacacağı mı biliyor muydun? diye sordum.

_ He ya. Elbet biliyordum.

_ İyi de nereden gördün? diye sorunca yine o çok bilmişlik gülümsemesini yüzüne takıp

_ Orası sır. Gaipen kuşlar haber verdi dedi.

_ Yani benim bu düğümlerle sınavımı biliyordun öyle mi?

_ Başımdan beri deyince. Bana bir sinir geldi.Kan ter içindeydim. Saatlerdir hanımefendiye gösteri yapmışım haberim yokmuş.

_ Şimdi bırak zevzekliği de tak şunları koluna deyip çırt çırt halkalarını bana doğru lunaparkta çember atar gibi fırlattı. Sonra da keleşin namlusunu aşağı yukarı doğru indirip kaldırarak

_ Daha da salak bir şey deneme,tüm haklarını kullandın. İlk şeyde zımbalarım ona göre. Tamam mı gerizekalı diye sorunca

_ Tamam,tamam dedim. Tüm modum düşmüştü. Yavaşça cırcırları yerden alıp ağzımın yardımıyla birini bileklerimden geçirip dişlerimle sıktım. İkincisine geçtiğimde

_ Bak bir tanesi bile bileklerimde kanlı halkalar oluşturdu bu dördü kangrene çevirir desemde...

_ Adam gibi durursan bir bok olmaz.Tak diyorsam tak dedi.En gıcık olduğumda her konuşmasında keleş'in namlusu ile işaret etmesi. Dörd cırt cırtı da bileklerimden geçirdim.Yüzü koyun yere yat dedi.Yattım. Bacaklarımda ki ipi sağlamlaştırıp kayaya bağlı ipin sağlamlığını kontrol etti.Namlu yie böğrümde. Geri dön dedi. Döndüm .Ellerimi uzatmamı istedi. uzattım. iple yine arap düğümü dediği düğümü duble yaptı. Bir ara göz göze gelince gülümsediği gözümde kaçmadı.

_ Amma sıktın dedim.

_ Ne yapayım dokumacı bey bunu sen istedin. Gerizekalı deyip kafasını tebessümle sallayınca.

_ Adım Adem. Bana ikide bir gerizekalı demekten vazgeç. Ben gerizekalı falan da değilim dedim.

_ O.. Adem ha.

_ He ya Adem. Seninki ne?

_ Havva.Tanıştığımızıza müşerref oldum deyip keleş koltuğunun altına alarak hafif öne eğildi.

_ İnanmıyorum.

_ Neyi inanmıyorsun?

_ İsminin Havva olduğuna

_ Nesine inanmıyorsun. Havva olamaz mıyım?

_ Yani biraz fazla tesadüf olmaz mı? Adem ile Havva. Kerem desem şirin mi diyecektin?

_ Galiba haklısın

_ Nede haklıymışım ben?

_ Gerizekalı olmadığında gerizekalı.

_ Bir şey anladıysam arap olayım.

_ Yani kabul ediyorsun işte.

_ Neyi?

_ Gerizekalı olduğunu

_ Ne alaka?

_ Anlamadın ya

_ Anlat o zaman.

_ Ammada geveze çıktın sen ya.Yukarıda da çenen hiç durmadı, burda da.Şimdi beni iyi dinle eğer bir daha böyle kaçma denemesi yaparsan bilesin alnının çatından vururum seni.

_ Anlaşılmayan bir şey var mı? diye sorarak üstüne noktayı da koydu çift dikiş sağlam oldu.

Ben ise her dediğine kafamı anladım diye emme basma tulumba gibi sallayarak anladığımı kendisine ilettim.Hatun tekrardan mavi muşambanın ardında topallayarak kayboldu.

Zifiri karanlığın dibindeyim. Ne biyolojik ne de fiziksel zaman kavramı diye hiç bir şey

kalmadı.İzoleyim. Yaşıyor muyum yoksa diri diri bir mezarın içinde miyim bilmiyorum. Önem verdiğim herşeyin ne kadar önemsizleştiğinin farkında olmanın dehşeti içindeyim. Soluk

almakta güçlük çekiyorum. Sığınağın duvarları üstüme üstüme geliyor. Hayatımın en güzel şeylerini anılarımdan çekip çıkarıp gözümde simülasyonlarının tekrarına çalışıyorum ama artık bilincim beni terk etti. Sanki bu mağarada doğdum ,yaşamım burada geçmek zorunda ve ölmeden gömüldüm. Hoca çoktan talkımımı verip kırk mevlüdümü okudular. Bedenimin hareketsizliği ağrı olup her yanıma kapladı.Kollarım bacaklarım birçok organımın hissi ,oturmaktan kıcıma toplandı. Ölüyorum hemde en ağır çin işkenceleri içinde. Kahpe ne zamandır ekmeği suyu da kesti. Ağzımın içine keçeler kaplandı, yutkunmakta güçlük çekiyorum. Ne zamandan beri kendimden geçmelerimi saymazsak artık uyku dünekte kalmadı. Ben su ,ekmek diye sayıkladıkca kız kendini gösterip cezalıсын yok sana birşey diyordu.Artık bu şartlara dayanmanın mümkünü kalmamıştı. Kıza denemediğim şey kalmamıştı. Yalvarmıştım hemde ağlaya sızlaya yalvardım. Çöz beni,su diye. Taş olsa dayanmazdı bu serzenişe ama o dayandı. Artık bende kafa gitti. Başladım küfretmeye. Hemde ne küfürler. Kızın ne anası kaldı nede bacısı. Kendisinden başlayıp yedi sülalesinden çıktım. Tınmadı. Bir iki kez geldi keleş'in namlusu ile kafama kafama dürttü ama yine bana bir yudum su vermedi.Ben ise vazgeçmedim. An oldu küfrettim an oldu peşinden yalvardım. Ne yaptımşa kar etmedi. An oldu debelendim. Ben debelendikce bağlar canımı yaktı.Ağladım.Güldüm. Kızla hayali gürültülü seks bile yaptım.Ahlar oflar mağaranın duvarlarını inletti. o zaman gelip ağzıma bez tıkayıp izola bantla bantladı.Tek savunma çıkış noktasını da tıkamış oldu.Zaten dahasınıda ben dayanamadım herhalde bayıldım. Dudaklarımda gezen ıslaklıkla kendime geldim.

_ İç ,iç diyordu. Hemde başımın altına dizini koymuş iç diyordu. Mağarada lüküs yakılmış hatta ilk kez baya canlı da ışık veriyordu. Gözlerimi açtığımda tepemde tebessümle bana bakan iki çift yeşil gözle göz göze geldim. İşin garibi tebessüm ediyordu.Mafrushadan bir yudum suyu alınca su boğazıma kaçtı panikle öksürmeye başlayınca belimden hafif ileri itip sırtıma vurmaya yavaş yavaş ,”helal,helal” diye bana seslenmeye başladı. Kendime gelince tekrardan maşrufaya dudağıma tutup yavaş içmem konusunda tekrar uyardı. Bir iki yudum içtikten sonra göğsüme yepeşleyerek doksan derece oturmama yardım edip karşıya mavi bidonun üstüne oturdu.

_ İyisin, gecti. Asmin dedi.İyisin geçti yi anladım da asmin ne demek... Ona anlamsızca baktığımı anlamış olsa gerek ki

_ Asmin. İsmim Asmin dedi. Bu son söylediği kızın anlamlandıramadığım bu iyi davranışlarını anlama da bana yardımcı oldu. Demek ismi Asmin miş.

_ Dağ çiçeği demek dedi.Ben ise kendime gelmeye çalışıyordum.Derin nefesler alıyor oturduğum yerden yana düşmeme gayreti içindeydim. Gözümdeki kamaşmayı hala alışamamıştım. Zihnim bulanıktı. O devam etti. Sanki onun için benim dinleyip dinlemememin pek de önemi yoktu.

_ Asmin, Dağ çiçeği. Ne kadar güzel değil mi? Dağ çiçeği,kır çiçeği,yaban çiçeği. Bak bakayım bana!Bak bak... Hiç çiçeğe benziyor muyum? Benden olsa olsa anca çakır diken olur. Çiçekmişim. Keçi gibi kokan çiçek olur mu hiç? Çiçek dediğin baharın nergiz sümbül gül karanfili gibi kokar. Keçi gibi kokan çiçek olur mu hiç. diye tekrardan bana bağırdı.

_ Op sana söylüyorum! Koduğumun gerizekalısı, sana söylüyorum! dedi. Birden yanda duvara dayalı keleşini alıp i kurma kolunu çekip bıraktığı gibi seksekleyerek olabildiğince hızla yanıma gelip namluyu şakağıma dayayıp iki dürttü.

_ Bana bak gerizekalı sana soruyorum yanlıış cevaplarsan sıkmazsam dünya alem üstümden geçsin. Anladın mı lan? Tek soru. Tek cevap. Yanlıış cevap senin selanı okutur. Seni burada gömeceğim için haliyle bulamacaklar selayı da anca gıyabında okurlar. Ona göre. Hayatının sorusunu soruyorum.Söyle bakalım ben nasıl kokuyorum? deyip keleşin namlusunu şakağımla birleştirdi. Dünya durmuştu.Yerin katmanındaki sığınakta kurbanlık

koyun gibi bağı, çaresiz , zavallı... Hiç düşünmedim. Ne olacaksa olsun umrumda bile değildi. Ölümünden ötesi var mıydı?

_ Keçi gibi kokuyorsun. Hatta keçiye haksızlık olur, tekeden beter kokuyorsun deyince tekrardan namlu ile dürtünce

_ Anlamadın mı kodumun kahpesi, teke gibi kokuyorsun. Hem o kadar ki değil yüz , yüz bin sikim olsa bir tanesinin başını kaldıramazsın. Dünyada bir tek sen kalsan bir tanesini bile sana sokmam. Anladın mı? Hadi sık lan. Sıkmazsın namertsin diye tüm gücümle çemkirdim. Kız birden ardına döndü elindeki keleş mağaranın ilerisine doğru hışımla fırlattı. Bir adım attı ama yanlış ayağı kullanmıştı. Acı bir çığlıkla yere yuvarlandı. Yere yüzükoyun yattığı yerden toprağı yumruklayarak yüksek perdeden ağlıyordu. Fırsat bu fırsat deyip ileri hamle yapsam da taşa bağı ipi unuttuğum bende ayağının yanına anca ulaşarak yuvarlandım. İpi çekmeye kurtulmaya çalışıyordum. Ne mümkün. Vazgeçip ona döndüğümde kız mavi bidonun üzerine oturmuş hıçkırıklar içinde ağlıyordu. Hemde ne ağlama. ağlamıyor ana dili kürtcede ağıtlar yakıyordu. Ne dediğini anlamasamda kızın hıçkırıkları içimi parçalamaya yetiyordu. Dahada dayanamayıp onu teskin edici sözler söylemeye başladım. Alt tabanı bir kalıp sabun, bir bidon su dedim. Kaç gündür yıkanmıyorum bende senden farklı kokmuyordum dedim. Aklıma gelen ne varsa söyledim. Ben söyledim de, kız dinlemedi. Ağıtları , hıçkırıkları daha da arttı. Tam bir duygu patlaması, sinir krizi geçiriyordu. Zamansız ya ne kadar sürdü bilmiyorum. En sonunda kaçarcasına mavi brandanın ardında kayboldu. Bense mağaranın içini tekrar tekrar inceleyip duyar ümidi ile mavi brandaya bakarak saçmalıyorum. Fıkra anlattım. Türkü söyledim. yaşamımda aklıma gelince beni gülümseten anılardan seçmeler yapıp ulu orta ortaya döktüm. Konuştum konuştum. haliyle ben de çok halsizim ne kadar konuştum bilmiyorum en sonunda bende kendimden geçmişim. Alışkanlık oldu yine bir dürtmeyle kendime geldim. Bu seferki dürtme farklıydı. Hoyratça can yakıcı, top iğne gibi değildi. Sanki ana şefkati vardı. İncitmeden korkan bir dürtmeydi. Kafamı kaldırdığımda elinde mis gibi kokan ekmele Asmin karşımdaydı. Gülümsüyordu. Hatta ekmeği bir iki burnumun üstünden geçirip

_ Uyan bakalım beyzadem. Size layık değil ama mis gibi sabah kahvaltınız dedi. Bu kız beni şamar oğlanına çevirmişti. Bir öyle bir böyle. İnşallah hep böyle kalır ümidiyle etkisine tepkim güler yüzle "günaydın" diyerek cevap verdim

_ Yani tünaydın daha doğru olurdu da ona da eyvallah dedi. Bir elindeki dürümü kendi yiyor, diğer eliyle de benim yememi yardımcı oluyordu. Ekmeklerimiz bitene kadar bir iki karşılıklı gülüşüp kıkırdaşmanın haricinde hiç konuşmadık. Sessizliği ilk bozan ben oldum.

_ Teşekkür ederim hayatımda yediğim en güzel kahvaltıydı dedim.

_ Benim de demez mi...

_ Dün için çok özür dilerim dedim

_ Yok dileme

_ Seni o kadar incitmek istemezdim dedim

_ Dünü dün de bırak. Biz iki karşı tarafız. Ateş ile su gibi. Düşmanız. Hemde ölümüne düşman. Birbirimizin canına , kanına aşeren iki düşman. Birbirimize ne yapsak azdır. Bu işin fitratı böyle.

_ Haklısın da yinede düşmanlığı dışarda bırakamaz mıyız? Sonuçta bu mezarda iki kişiyiz.

_ Yok o dediğin olmaz işte.

_ Niye olmasın ki. BB evi gibi kamera ile mi izleniyoruz ki. Bu koduğum yerde zaman karıncadan yavaş ilerliyor. Beklerken hiç olmazsa birbirimize yarenlik yaparız. Gerci neyi bekliyoruz onu da anlamışlığım yok da.

_ Sana gerizekalı deyince kızıyor sun. Neyi beklediğimizi bilmiyor musun?

_ Nerden bileyim.

- _ Salak. Tabi ki bizimkilerin gelmesini bekliyoruz.
- _ Ne zaman gelecekler?
- _ Ben de bilmiyorum. Bir vakitte de olabilir çok vakit de de...
- _ Niye ki?
- _ Çünkü artık dağlar eskisi gibi değil.Dronlar iha'lar siha'lar yukarda cirit atıyor. Kimse değil dışarı çıkmak başını çıkaramıyor.
- _ Peki sen ne yapıyorsun burada böyle tek başına.
- _ Ne yapacağım bir operasyona gelmiştik. Bende senin gibi düşüp ayağımı kırınca burada tek başıma kalmak zorunda kaldım.
- _ Sen benim düştüğümü nereden gördün ki?
- _ Nereden olacak? Sen kaçarken ben tepedeydim. Koşarak yoldan çıkıp o hızla bayıra sarınca kaydın ya
- _ Sen tepede miydin?
- _ Aynen kamufrajın altında vadiyi,haliyle seni seyrediyorum.
- _ Niye ki?
- _ Niye olacak. Daha sen geleli on gün olmadı. Kaç gündür yırtınıyorsun çöz ,çıkar olmadı vur diye.Ben neredeyse bir buçuk aydır bu sığınakta tek başımayım.
- _ Yapma ya. Bir buçuk aydır burada mı yaşıyorsun, hemde tek başına?
- _ Aynen öyle. Artık dayanamaz oldum. O altında yattığımız kamufraj termal ısı geçirmez.Dağın zirvesinde kim arayacak ki. Gündüzleri çıkıp vadiyi seyrediyor vakit geçiriyordum. Hiç olmazsa temiz hava işte. O günde vadiyi seyrederken koşarak sen geldin. Başka yer yokmuş gibi birde tam üstüme geldin. Eğer üç beş adım daha atsan beni çiğneyecektin. Panik haldeydin. Sonrasını biliyorsun zaten.
- _ Vay anasını ya. Benimkisi yağmurdan kaçarken doluya tutulmak deyince Asmin bir güldü
- _ Üstüne bastın.
- _ E ne olacak şimdi? Sizininkilerin ne zaman geleceğini de bilmiyorsun?
- _ Bilmiyorum. Lakin eninde sonunda geleceklerini biliyorum.
- _ Onlar gelince bana ne olacak?
- _ İşte onu bilmem.
- _ Kesin öldürürler
- _ Yok o kadar da değil.Sen askersin.Profesyonel değil sıradan asker.
- _ O ne demek öyle? Asker askerdir. Sıradanı profesyoneli mi olurmuş?
- _ Olur. Sen mecburiyetten burdasın.Ama birde bunu iş edinenler var,uzmanlar komutanlar gibi o bağlamda.
- _ E bana ne yaparlar? Hiç mi fikrin yok? diye endişeyle sorunca
- _ Var. Büyük ihtimal kuzey Irak'a hapishaneye götürürler.
- _ Ne hapishanesi imiş bu?
- _ Komutanlığın hapishanesi.
- _ Sizin hapishaneniz de mi var ?
- _ Olmaz mı? Aynen böyle yer altında
- _ Ya yok ya. Benim kapalı yer korkum var. Bence en iyisi sık kafama bitsin bu işkence.
- _ O iş o kadar kolay değil.
- _ Niye ki hesap mı vereceksin. Ayağına kadar tıpiş tıpiş gelmiş senin deyimimle benim gibi bir gerizekalı sıkmayıp turşusunu mu kuracaksın.Böyle hayat mı geçer ya? Köstebek gibi yerin altında. Her günü bin işkence
- _ Ne o Adem efendi biz yıllardır böyle yaşıyoruz. Sonra ne keçiliğimiz nede tekeliğimiz kalıyor diye lafi gedliğine koyunca hayretle ona baktım

_ Bana gerizekalı diyorsun da sanki sen farklısın. Sana demediğim kalmadı. Ne anan ne bacın kaldı. Senden başlayıp yedi sülalene saydım sövdüm.En akla gelmeyecek hakaretleri yaptım. Nedense sen o kokuda takılıp kaldın. Neydi dünkü halin öyle nerdeyse beni öldürüyordun.

_ Dünü karıştırma dedim. Dün dün de kalsın.

_ He ya rahmetli Demirel de öyle derdi de sen soruma cevap vermedin. O koku olayı niye sana o kadar sana koydu?

_ Ne bileyim ben. Küfürü alışkınım.Biliyorsun çoğumuz erkek hakimiyetinin içindeyiz. Kaç yıl oldu gerillayım, kimse bana kötü kokuyorsun demedi. Zaten kim diyecek ki? Hepimiz aynıyız. Lakin sen keçi, teke ,koku dedikçe tüylerim diken diken oldu. Kaç kez sabır çektim.

_ Vuracak mıydın beni?

_ Bilmem. Büyük ihtimal.

_ Yani korksam da yok kokmuyorsun desem gerçekten vuracak mıydın.

_ Evet.

_ Fırsatı kaçırdım yani.

_ Gelecek sefere deyip güldü. Gülünce Asmin in bembeyaz dişleri zifiri karanlık mağarayı aydınlattı

_ Dişlerin çok güzel dedim. Yüzündeki kir,mağaranın az ışığı bile kızın yüzünün kızarması saklayamadı.Gülümsedi.Çelimsiz bedenini bidonun üzerinde dişil hareketlerle toplamaya çalıştı.

_ Gözlerin de öyle . Zümrüt yeşiliyle ela karışımı. Ne yalan söyleyeyim kamuflejın altında o gözler namlunun paniğini hazmetmemi yardımcı oldu.

_ Denizli li sende hayrola. Neredeyse ilanı aşk edecekmiş gibi bu ne gevşeklik?

_ Yok canım öyle düşünme. Ben zaten nişanlıyım. Askerden sonra evleneceğim. Teskeremin bitmesini bekleyen var yani de bu gidişle çok beklemesi gerekecek.

_ Denizli de mi? diye sorunca

_ Evet. Gerçi o Aydınli ama Denizli'de oturuyorlar. Peki senin var mı? diye sorunca.Asmin kaş göz hareketiyle dün duvar dibine fırlattığı keleşe gösteriyor.

_ Bak orada işte o benimkisi diye tüfeği gösteriyor

_ Çok çirkinmiş. Tabi ona böyle şeyler denilmez. Biraz fazla azgın, maco. Geldiğimden beri beni bile dürttü durdu deyince Asmin ilk kez kahkaha atarak güldü. Gülmek herkese çok yakışıyor. Bu çeroz kıza bile.

_ Daha ben bir şeyini görmedim dedi gülmesi artık kahkaha tufanına dönüştü.Sonra tekrardan bana dönerek

_ Biliyormusun sen bana çok iyi geldin deyiverdi.Bir süre gülmesinin geçmesini sakinleşmesini bekledim.

_ Ne demek istedin şimdi? Söylediğinden ben birşey anlamadım dedim

_ Gerizekalısın da ondan dedi gülmeye devam etti.Hemde ne gülme dizlerini döve döve gülüyor.Biraz sonra sakinleşti.

_ E hadi seninkinden sözlünden bahset biraz dedi

_ Sözlü değil nişanlım. Nesinden bahsedeyim ki? Aynı mahallede büyüdük. Aynı okullara gittik. Yedi ceddini bilirim.

_ Aşık mısın ona?

_ Bilmem. Galiba.

_ Aşk nasıl bir şey biraz bahsetsene dedi

_ Kızım sanki ben biliyorum da.

_ Hani şu kitaplarda yazılanlar gibi mi? diye sordu

- _ Bilmem ki ben pek kitap okumam.Ha dersin dizi film onlar biraz abartsalar da onun gibi bir şey herhalde . Sen hiç birini sevmedin mi?
- _ Biz kim? Sevmek kim? Hayatım dağlarda mağaralarda geçti. Kimi gördüm ki aşık olayım.
- _ Çok mu oldu. Örgüte katılalı? diye sorunca
- _ Örgüt değil. Parti. On altı yaşımda falandım. Yani yaklaşık altı yıl olmuş.
- _ Yirmi iki yaşında mısın?
- _ Evet
- _ Benden bir yaş küçüksün dedim. Ben İkinin liyim.
- _ Hangi ay
- _ Mayıs
- _ Boğa
- _ Öyle.
- _ Ben eylül başağım.
- _ Bu hayat tam sana göre.,
- _ Niye ki?
- _ Ablamdan biliyorum. Oda eylül doğumlu yani başak. Ailede titizlikte ekoldür.Tabi bilmem sen öyle misin?
- _ Yani teke gibi kokarken mi?
- _ Ya bırak artık hatırlatıp durma.
- _ Doğru dün dün de kaldı değil mi?
- _ Aynen öyle. E tam altı yıldır dağlarda mısın?
- _ Yok canım hep dağda değiliz. Kuzey Irak,Suriye.Kamplarda. Bize nereye gitmemiz emrediliyorsa oralardayız. Bu ekstrem bir olay. Bacağım kırılmasa ne işim var burada Allahın siktir ettiği yerde tek başıma.
- _ Kamplar nasıl .
- _ Ne yönden?
- _ Yani yaşam hayat...
- _ Burayla kıyaslanamayacak kadar iyi.Eğitim yapıyoruz. Oyunlar oynuyor kendimizce sosyalleşiyoruz.Mesela ben kitap okumayı çok severim.
- _ Bende okumak için denedim ama hemen uykum geliveriyor.
- _ Peki sen dokumacısın öylemi?
- _ Yani
- _ Ne demek yani
- _ Aslında meslek yüksek motor bölümünü bitirdim.Lakin Denizli de dededen dokumacıyız. Parası şartları da iyi. Bende fabrikaya devam ettim. Hem mekanik te iyi olmamdan dolayı ustayımdır. Kazancı da fena değil. Mukadderat.
- _ Uzun dönemim dedin. Üniversite okumuşsun.
- _ Lisans değil. İki yıllık. Asmin farkında değil ama biriyse sohbet etmeyi özlemiş herhalde ordan burdan yedi ceddime kadar soruyor. Sohbet aralıksız devam etti. Hele birde çay demleyince yerin altındaki sığınakta iki karşıt taraf bir olmuş kaynatıyorduk.Saatlerce konuştuk.
- _ Sen o gün neden kaçıyordun? İki tane jeep peşinde seni arıyordu. Ne yaptın da ardından dron gönderdiler? diye sordu
- _ Sorma yüzbaşıyı darb ettim.
- _ Yüzbaşıyı mı?
- _ He ya.Bölük komutanımızı.
- _ Kaşınmışsın. Anlatsana nasıl oldu.
- _ Herşey bir anda gelişi verdi. Biraz asi yapım var. Zaten iki sürgün yedim.

_ Dört ayda iki sürgün. Büyük başarı

_ Öyle. Ne yapayım kendimi kontrol edemiyorum. Askerlik, disiplin hiç bana göre değil. Sürgünüm ya, sakıncalı asker. Geldiğim günden beri yüzbaşı bana takık. Kaç kez papara olduk.

_ Yüzbaşı psikopat mı?

_ Yok o değil ben biraz o dediğindenim. Aslında yüzbaşı tam bir asker. Birazda buralarda kala kala o da garipleşmiş. Çabuk parlıyor. Kızınca da adamın kaşı gözü oynuyor. hareketlerini kontrol etmekte zorlanıyor. Aslında hata bende. Hani derler ya deli deliyi görünce sopasını saklarmış diye. Bizde öyle saklamak falan yok. Biz ilk günden beri çatıştık. Bana demediğini yapmadığını bırakmadı. Çadır hapsi bile verdi. En sonda o gün sabah içtimasında sebebpsiz hani durduk yere üstüme geldi.

_ Durduk yere kimse kimsenin üstüne gitmez. Kesin bir halt yemişsindir.

_ Yani. Dediğin gibi durduk yere değil. Gece yanlışlıkla koğuşun camını kırdım ama inan yanlışlıkla. Raporunu tutmuşlar adam sabah içtimasında zebellah gibi karşıma dikildi. Dayak, söylenmesi neyse fena küfür etti. O küfür edince ben de ona ettim. O şiddetin dozunu artırınca bende kafasına dipçığı indiriverdim. Ben vurunca tabi çarşı karıştı bende o karışıklıkta bir fırsatını bulup tüfeğimi fırlatıp firar ettim. İyi koşarım. Yakalayamadılar. Olan bundan ibaret. Gerisini biliyorsun zaten dedim.

_ Senin bu yaptığını biz komutanlarımıza yapsak sonucu çok kötü olur. Söylemeyi bile dilim varmıyor. E ne yapacaksın şimdi? Senin askerlik kesin yanmış. Üstüne şimdi de esirimsin.

_ Seninki de soru yani. Ne demek ne yapacağım. Ne seçeneğim var ki ? Ne yapabilirim beklemekten başka...

Asmin ile havadan sudan sohbetlerimiz günlerce sürdü. Yapacak daha iyi bir şeyimiz yok ki... Kız çok kötü durumda. Sohbetin gidişatına göre hareketlerinden yüz mimiklerinden ne kadar berbat psikolojide olduğu her halinden belli. Kendimi asi ,psikopat derecesinde bilirken Asmin in yanında ben su konmamışım. Kızın yaşadığı yaşantı sonucunda farklısını beklemek zaten abes olurdu. Tam bir yıkımın içinde. Umut ,ümit yaşamdan bir beklenti diye bir şey yok. Beyni tamamiyle yıkanmış tam bir man kafaya döndürülmüş. Allaktan kitap okumayı seviyormuş da oradaki okuduklarından bir şeyler depolayıp kendinde bırakmış. Yoksa adeta insanlıktan çıkmış garibim. Düşünsenize bu mezarda neredeyse iki aydır yaşıyor. Hepsini toplasan on onbeş metre kare bir yer. Pencere yok. Gün ışığı yok. Sabah akşam yağlı salcalı ekmek yiyor. Sıvı? yalnızca su. O da gıdım gıdım. Aylardır banyo yok. Çoktan bitlenmiş işin kötüsü bende bitlendim. Her yanım kımıl kımıl. Bağlı ellerimin yetiştiği yerleri kaşısamda geri kalanı hissetmemek için büyük efor sarf ediyorum. Bazen Asmin den sırtımı kaşımamı istiyorum. Birbirimize alıştık. Sağ olsun isteğimi geri çevirmiyor. Hayat hikayesi korkunç. Ağlaya ağlaya anlattı.

Adıyaman lıymış. Dededen onlarda tütün yetiştiriyorlarmış. İki ağabeyini tütünün içine ekmiş oldukları hint kenevirinin paylaşımından kaynaklanan anlaşmazlıkta kaybetmişler. TC öldürdü diyor. İsyen etmiş. Cahilmiş. Henüz on altı yaşındayken örgütün dağ kadrosuna katılmış. "Öylesine kin doluydum ki, ne yaptığımı bende bilmiyordum" diyor. "Zaten on altı yaşındaki bir çocuk neyi doğru irdelleyebilir aldığı kararlar ne kadar sağlıklı olabilir ki" diyor. İntikam hırsı herşeyin üstüne çıkmış. Babası ve diğer kardeşleri ne kadar karşı çıkırsa da kaçıp partiye katıldım diyor. Anlatımlarından anladığım kadarıyla hatasını anladığında çoktan dönüş sapağını kaçırmış. Artık tren nereye giderse diyor. Gittiği yere kadar. Hayata dair en küçük bir beklentisi yok. Ne kadar acı değil mi? Yaşamdan birşey beklemeden yaşamak. Önceki anlatımlarından bölgenin sosyo yapısından kendince haklı nedenler bulmaya çalışsa da ben de bizim yaşadığımız zorlukları anlatınca biçimsel farklılıklar haricinden birbirimizden pek de farklı olmadığımız ortaya çıkınca bir çok iddialarından vazgeçti. Köpek gibi pişman

olsada çıkar bir yol yok. "Bizimki ceviz kurdu gibi" diyor." Ya girmeyeceksin. Yok girdin mi; daha da bunun bir çıkışı yok. Orada ömrünü bitirmek zorundasın" diyor. Ben her ne kadar "mutlaka bir yol vardır" desem de söylediğimi kendim inanmıyorum ki ona inandırabileyim. Kızı tanıdıkça onun için kendimden fazla üzölmeye başladım. Benimki onunkinin yanında süt kaymak. O kadar kaynaştık ki bir gün benimle yatmayı bile istedi. Gerekece de; yıllar olmuş birisine sarılarak uyumayalı. " En son annemle yatardım" diyor. O gece beraber koyun koyuna yattık.Bizimkisi masumcaydı. Hemen aklınıza başka şeyler gelmesin.

Zaman uzayan sakallarımnda,günden güne kötüleşen kokumda,artık kaşıntıdan yaralara çalan cildimdeydi. Kaç gün geçti inanın hiçbir fikrim yoktu. Ne kadar sorsam da Asmin den değil bir cevap bir kopye bile alamıyordum. Kız çok eğitimliydi. Sonuçta ben onun esiriydim. Bir sınır çizmiş kesinlikle o sınırı geçmemi izin vermiyordu. Geceleri sarılıp bana yanımda yatıyor ama hangi gündeyiz,geleli kaç gün oldu nal diyor mih demiyor, söylemiyordu. İy niyet göstergesi olarak cırt cırtlar daha gevşek ,ipler sıkılmıyordu. Lakin kurtulmanın imkansızlığı aynen duruyordu. Bana gülüyor,şaka yapıyor,espiriler yapıyor lakin o sınırı kesinlikle geçmiyordu. Bence o da benden korkuyordu. Eğer elime bir fırsat geçse onu al aşağı etmek benim için çocuk oyuncağıydı. Garibim o kadar zayıftı ki... hani bende iri cüsseli birisi değilimdir lakin o benim yanımda tam bir iskeletordu.

Erkeğiz. akşamları bazen yanımda yatarken o yeşil gözlerle gözgöze geldiğimde hele birde gülümsediğinde o vücuduyla tezat beyaz dişlerini gördüğümde içimde bir şeylerin kıpırdamadığını söylesem yalan söylerim. O ise o kadar masumdu ki böyle zamanlarda kendimden utanıyordum. Kız kadınlığını hiç yaşamamış ki. Birileri odun gibi garibimi yontup istedikleri şekle sokmuşlar geriye kalanlarda anca posadan öteye bir şey kalmamış.Yaşam enerjisi diye bir şey yok. Bazen duvardaki naylondaki yansımasına dalıp dalıp gittiğini bizzat gözümle şahit oluyorum. Bazen kendi kendime gerizekalı terörist lan bu karı devletine giydiğin üniformaya silah çekmiş nesine ah vah çekiyorsun diye düşünsemde ona bakınca bambaşka birini görüyorum. O hakikaten çok acınacak halde. Kimsenin kimseye bu denli kötölük yapmaya hakkı yoktur. Bir insanı yaşarken yaşam enerjisini çekip yerine bu denli kötü şeyler koymaya şeytan bile olsa hakkı yoktur. Kız o kadar acınacak durumda ki akşam iki yaşındaki bir bebek saflığı ile yanıma büzölüp yatıyor. Gözleri anca o zaman azıcık ışılıyor. Sevgiye o kadar ac ki bu bile onu mutlu etmeye yetiyor. Dünya sevgi üzerine kurulmuştur deyip insanların içindeki sevgiyi çekip yerine başka şeyler dolduranlara duyurulur. Eseriniz korkunç. O bedenlerde berbat duruyor.Gün gelir bu kötölüğün hesabını tanrı'ya veremezsiniz.Canım benim.Solmuş can çekişen dağ çiçeğim.

Gel zaman git zaman . Benim sakallar göğsüme değmeye,Asmin artık topallaması iyice belirsizleştirdiği zamanda bir gece koyun koyuna ama masumca yatarken kafama dürtten bir acı ile uyandım. Bu Asmin in sözlüsünün dokunuşuna benziyordu. Nitekim yanılmamışım. Gözümü açtığımda iki tane teröristi tepemde bize bakarken buldum. Kürtce konuşuyorlardı. Çok sertlerdi. Bana birisi attan bir iki tekme atınca ben ipin bağılı olduğu kayaya doğru kendimi atıp vücudumu büzüp küçültüp gelecek muhtemel darbelere karşı koruma altına aldım. Ne diyorlardı hiçbir şey anlamıyordum. Diğeri Asmin i mavi bidonun önüne doğru yere yıkılmış iki konuşup bir tekmeliyordu. Asmin kocaman yeşil gözlerini açmış iki elleri yalvarırcasına önünde kendini tekmeleyip bağırın adama bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Benden taraftaki terörist ipi ellerimi ayağımdaki bağları kontrol edip iyi bağlandığımı kanaat getirince o da Asmin i sıkıştırıp döven herifin yanına gitti. Asmin birisiyle baş edemezken şimdi iki tam teçhizatlı hücum yekleli ellerinde tüfekli iki adama bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Herifin birisinin elindeki tüfek Amerikan malıydı. Kesin o komutanları diye düşündüm.Asmin hararetle sorulan sorulara cevaplar veriyor ara sıra beni işaret ediyordu. Bense kendimi unutmuş Asmin in derdine düşmüştüm. Herifler ara sıra bana bakmanın

haricinde benimle pek ilgilenmiyorlar tüm dikkatleri Asmin in üzerinde toplamışlardı.

Komutan olduğunu düşündüğüm bana döndü

_ Adın ne lan senin tekmil ver deyince

_ Adem Çıra Denizli dedim. Hangi bölümde olduğumu sordu. Buraya nasıl geldiğimi sordu. O sordu ben cevapladım. Şimdi Asmin den tüm dikkat bana dönmüştü. Soru cevap. Sor. cevapla derken komutan yerdeki Asmin e elini uzattı. Sonra kürtçe birşeyler söyleyip iki omzundan sanki onunla gurur duyuyormuş gibi hareketler yaptı. Bence tatmin olmuşlardı. Çapraz sorgulanmış Asmin in anlattığı ile benimkiler örtüşünce Asmin e kahraman gibi davranmaya başlamışlardı. Herşey ne çabuk olup bitmişti. Üç terörist oturup kürtçe hararetili bir şeyler konuşuyorlar. Yüzlerinden, mimiklerinden vücut hareketlerinden birşeyler anlamaya çalışsamda ne mümkün. Asmin bir kez bile bana bakmıyordu. En sonunda üçü ayağa kalktılar. Asmin mavi brandadan kayboldu. Fazla değil iki üç dakika geçmemişti ki Asmin odaya geri geldi. Üstünde hücum yeleği vardı. Omuzunda poşusu. Tam tekbildi. Ben kayanın dibinde onları seyrediyordum. Asmin ağaç itfaiye merdivenin yanına kadar gitti. Bana döndü. Sözlüsünü bana doğrultup kurma kolunu çekip bıraktı. İçimden "the son" dedim. Gözümü kapattım. Şahadet getirmeye başladım ki sığınağın içi taramalı atışla yankılandı. Demek söylenen doğruymuş kurşun ilk girdiğinde acıımıyormuş derken bir ses duydum

_ Gerizekalı açsana gözünü.Bu ... Bu Asmin in sesiydi. Gözlerimi açıp baktığımda iki davetsiz misafirin yerde birbirinin üstünde yattığını gördüm. Mavi Bidon,duvardaki naylondan kan damlaları yercekimine kapılmış aşağıya doğru süzülüyordu. Asmin'in elindeki sözlüsü keleş sanki pipo içmiş gibi ağzından dumanlar çıkarıyordu. Sığınak en kötü üç biraderle kaplanmıştı. Kan ,barut ve ölüm. Ben şoktaydım. Olanları anlamdırıamıyordum. Yüzme yediğim bir şaplakla kendime geldim.

_ Adem kendine gel. Hadi kaçıyoruz. diye bağırın Asmin elindeki bıçakla bağlarımı kesmeye başlamıştı.

Asma tahta merdivene çıkmadan son kez mezara baktım.Üç dört beş basamak temiz hava, yıldızlar.

Ertesi gün televizyonlarda haberlerde biri kız üç terörist kaldıkları sığınakta etkisiz hale getirildi. Birisi turuncu listeden kod ikincisi derken üçüncü kız teröristin yeşil gözleri kadraja bakıyordu. İzleyenler güzel kızmış yazık olmuş demiş olabilirler.

BOŞLUK.....

Ben elimde teskere havaalanına doğru çoktan yola çıktım. Diyarbakır,Ankara,çardak...

Asmin? O da kim?

BOŞLUK... Boşluğu ben şöyle doldurdum. Sığınak mağaraya gelen iki terörist o gün Asmin i almaya gelmişler.Bizi koyun koyuna öylece yatarken bulunca öncelikle Asmin i sıkıştırmışlar ne bu hal diye. Asmin in anlatımıyla benim anlatımım örtüşünce doğruyu söylediğimizi kanaat getirmişler. Asmin i alarak Kuzey Irak a götüreceklermiş. Beni ise vasıfsız ayak bağı olarak gördükleri için orada infaz edip diğer cesetlerin yanına gömmeye karar vermişler. Sığınakta daha önce çatışmada ölen üç teröristin gömülmüş cesedi varmış. Yanlarına beni de gömeceklermiş. Asmin ağzımın bozuk olduğunu kendisine bir sürü küfür ettiğimi ve infazı kendisinin yapmak istediğini diğerlerine ikna etmiş. İnfaz edecekmiş ama benden vazgeçememiş herşeyi göze alarak hamlesini yapmış. Gerisini biliyorsunuz. Bilmediğiniz. Sığınaktan çıktıktan sonra doğruca bizim tabura kaçıp sığındık. yanımda kız bir terörist ile nizamiyeye geldiğimde nöbetçiler tabi hoş geldiniz demediler. Anında biz derdest ettiler. Nöbetçi subay biz direk sorgulamaya aldı.Büyük olaydı. Tabur değil tugay ayağa kalktı. Tugayın tüm omuzu yıldızlıları bizim taburda toplanıp samanyolunu oluşturduklar. Esir düşüğümü kız teröristin yardımı ile iki teröristi etkisiz hale getirip kaçtığımızı anlattım. Tüm

bu süreçte Asmin in beni koruyup kolladığını herşeyde beraber hareket ettiğimizi ballandıra ballandıra anlattım. Gavilleştığımız üzere Asmin de kendi tarafında sorulara gerektiği gibi cevaplar veriyordu. Mağara sığınağın yerini söyleyip ertesi günü de sığınakta namılı teröristi ve diğerini bulununca herşey birbiriyle örtüştü. Asmin itirafçı oldu. Hizmetlerinden dolayı öldü gösterilip yeni kimlik verildi. Hatta kemerli burnu estetik olunca Asmin çok güzel bir kız olup çıktı. Şimdi ona Asmin dersem hiç tepki vermiyor. Defne dediğimde ise yeşil gözlü bir afeti devran beyaz dişleri ile içimi gıdıklayan bir tebessümü esirgemiyor. Nişanlımdan ayrıldım. Defne ile evlendim. Koyun koyuna ama pek masum olmadan yatıyoruz. Zor zamanları beraber aştık. Defne nin kaybettiği yaşam sevincini geri yakalayıp ait olduğu yere koyduk,şimdi kana kana içiyoruz. Zor olsada unutmaya çalışıyor. Beraber unutuyor,unutulanların yerine güzel hatıralar dolduruyoruz. Defne nin şimdiki en büyük problemi aldığı kilolar. Her ne kadar ben seni yüz kilo olsanda severim desem de o bana çünkü sen gerizekalısın diyor.

Son